

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

‘El caso 112’

Gràcies al professor Francesc Burguet –de qui mai vaig ser alumne però amb qui ara tinc el gust de treballar– he descobert un reportatge que m’ha deixat commocionat. El vaig veure dijous al matí i no me’l puc treure del cap. Es tracta d’*El caso 112*, emès a *Documentos TV* l’any 1991 i que es pot veure a la pàgina web del programa. Un grup de reporters de TVE van investigar el cas d’una dona sense sostre que va aparèixer morta i indocumentada a l’estació de metro de Callao, a Madrid. No tenien cap pista sobre ella però van començar a indagar pel barri, per l’església on demanava caritat i els hospicis que freqüentava. Estirant fils d’improbable resolució, van anar descobrint detalls rellevants fins a concloure que al nínxol sense nom del cementiri de Carabanchel calia escriure-hi *Rosa Pérez Lema*, una dona que sempre havia somiat a ser

TVE ha investigat el cas d’una sense sostre apareguda morta a Madrid

actriu, que va tastar el goig de la fama efímera i que va acabar alcoholitzada i sense sostre per culpa d’algunes decisions equivocades. El reportatge és senzillament extraordinari. Per molts motius. Per la puresa del seu esperit periodístic, per la minuciositat que detalla, per la seva capacitat expressiva i emotiva i per la inconfusible factura visual pròpia de fa vint anys. Quan hi penses sembla que sigui la prehistòria. En aquest sentit, resulta molt xocant que se’ns ensenyi el cadàver de la Rosa. Ara això seria impensable però si algun dia fullegem un *Entreviu* dels anys vuitanta trobarem quantitat fotos de gent morta il·lustrant sense pudor els reportatges. Eren altres temps. Repeteixo: no es perdin *El caso 112*.